

1. אהרון יקטר ת.ז. 031851660

בעניין:

באמצעות עוה"ד עמית בן צבי ואח'
ממגדל "שער העיר" רח' ז'בוטינסקי 7
רמת גן מיקוד 52520
טל': 03-5755106 פקס': 03-5755108
מייל: amit@bolaw.co.il

העותר

- נ ג ד -

1. השר לשירותי דת
2. המשרד לענייני דתות
3. משטרת ישראל
4. מפקד המחוז הצפוני במשטרת ישראל - ניצב זהר דביר
5. המרכז הארצי למקומות קדושים בישראל (עמותה)
6. רשות מקרקעי ישראל
כולם על ידי פרקליטות המדינה
משרד המשפטים – ירושלים
7. מועצה אזורית מרום הגליל
8. הוועדה לתכנון ובנייה מרום הגליל
9. ראש המועצה האזורית מרום הגליל ויו"ר הוועדה לתכנון ובנייה מרום הגליל
מועצה אזורית מרום הגליל
ד.נ. מרום הגליל
טל': 04-6919816 פקס': 04-6919895

המשיבים

עתירה מתוקנת למתן צו על תנאי

בהתאם להחלטתו של כב' ביהמ"ש, מיום 7.7.15, מתכבד העותר להגיש עתירתו המתוקנת וכדלקמן:
בית המשפט הנכבד, מתבקש בזאת, להוציא מלפניו צו על תנאי, כנגד המשיבים, כדלקמן:

1. משיבים 1-2,5-9 - שיתייצבו בפני כב' ביהמ"ש ויתנו טעמים, מדוע לא יאסרו ו/או ימנעו, כל הקמה ו/או הצבה ו/או מיקום של אוהלים ו/או קרוואנים ו/או מכולות ו/או כל מבנה נייד ו/או אחר במתחם זה ו/או מדוע לא יפעלו לפינויים של אלו במידה והוצבו במועד שלפני אירועי לג' בעומר במתחם ההר בקבר הרשב"י במושב מירון (להלן "מתחם ההר") וזאת נוכח היקפו המצומצם של מתחם ההר, העומד לרשות רבבות העולים לרגל לציון הרשב"י בעת הילולת לג' בעומר ונוכח קיומו של חשש ממשי, וודאי וכבד לפגיעה בנפש וזאת, בין היתר, כעולה מתוכן דוח סיכום והפקת לקחים שנערך אצל מפקד מחוז הצפון במשטרת ישראל (לאחר אירועי לג' בעומר במתחם בשנת 2013).

2. משיבים 3-4 - שיתייצבו בפני כב' ביהמ"ש ויתנו טעמים, מדוע לא יאסרו ו/או ימנעו, כל הקמה ו/או הצבה ו/או מיקום של אוהלים ו/או קרוואנים ו/או מכולות ו/או כל מבנה נייד ו/או אחר במתחם זה ו/או מדוע לא יפעלו לפינויים של אלו במידה והוצבו במועד שלפני אירועי לג' בעומר במתחם ההר בקבר הרשב"י במושב מירון (להלן "מתחם ההר") וזאת נוכח היקפו המצומצם של מתחם ההר, העומד לרשות רבבות העולים לרגל לציון הרשב"י בעת הילולת לג' בעומר ונוכח קיומו של חשש ממשי, וודאי וכבד לפגיעה בנפש וזאת, בין היתר, כעולה מתוכן דוח סיכום והפקת לקחים שנערך אצל מפקד מחוז הצפון במשטרת ישראל (לאחר אירועי לג' בעומר במתחם בשנת 2013) ובהתאם להוראת סעיף 4א' לפקודות המשטרה (נוסח חדש), תשל"א-1971.

3. משיבים 3-4 - שיתייצבו בפני כב' ביהמ"ש ויתנו טעמים, מדוע לא ייושמו המסקנות והלקחים, שגובשו ב"דוח סיכום והפקת לקחים שנערך אצל מפקד מחוז הצפון במשטרת ישראל בשנת 2013", אשר הוגדר על ידי המשיב 4 כ"מסמך משפטי" והכולל הוראה מפורשת מטעמו של משיב 4 ליישום הלקחים "כבר בשנה הבאה" (הכוונה לשנת 2014 – ע.ב.צ) וכל זאת, בכול הקשור לאיסור הקמת "מתחם אוהלים" במתחם ההר, בשל החשש לפגיעה בחיי אדם.

4. לחייב את המשיבים, בהוצאות עתירה זו ובכלל זה בחיוב שכ"ט עו"ד ומע"מ בגינו.

ואלו נימוקי העתירה:

הצדדים לעתירה:

1. העותר 1, הינו "איש מירון" הפועל מזה כ-20 שנה במתחם ציון הרשב"י ומחוצה לו (להלן "קבר הרשב"י" או "הציון"), בקשר עם עלייתם של המוני בית ישראל לציון, בימות השנה בכלל ובהילולת לג' בעומר בפרט. העותר 1, הינו מאנשי ארגון העלייה להילולת רבי שמעון בר יוחאי, הנערכת מדי שנה בשנה בחצר הציון, בלג' בעומר.

(להלן "העותר")

2. **המשיב 1**, הינו השר לענייני דתות, העומד בראש המשיב 2 וכן האחראי על ביצועו של **חוק השמירה על המקומות הקדושים, תשכ"ז-1967** והמוסמך להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו של חוק זה (להלן "שר הדתות") (להלן "המשיב 1").
3. **המשיב 2**, הינו המשרד לענייני דתות, אשר תחום אחריותו כולל אף את האחריות על המשיב 5- המרכז הארצי למקומות קדושים בישראל. כמו כן, מהווה המשיב 2, כמשרד הממשלתי המרכז ומתאם בין כלל הגורמים הרלוונטיים, בפעולות ההיערכות לקראת אירועי לגי בעומר בציון הרשב"י ובימי האירועים עצמם (להלן "משרד הדתות") (להלן "המשיב 2"). למען השלמת התמונה הנדרשת יצוין, כי עד לאחרונה, היה זה **משרד התיירות**, האחראי על המשיב 5 ואשר עסק בענייני התיאום וההיערכות, באמצעות המשיב 5, לקראת אירועי לגי בעומר בציון הרשב"י (להלן "משרד הדתות").
4. **המשיבה 3**, הינה משטרת ישראל, האחראית באמצעות יחידותיה השונות, על הסדר הציבורי בכלל ועל ההיערכות לקראת אירועי הילולת לגי בעומר בקבר הרשב"י ובמרחב הגאוגרפי הרלבנטי וכן האחראית על השמירה על הסדר הציבורי ומניעת פגיעה בנפש וברכוש בעת קיום ההילולה (להלן "המשטרה") (להלן "המשיבה 3").
5. **המשיב 4**, הינו מפקד מחוז הצפון של משטרת ישראל ומי שאחראי בפועל, מתוקף תפקידו וסמכויותיו, על אירועי הילולת לגי בעומר בעניינים המסורים לאחריות המשטרה ומי שעמד בראש הצוות להפקת לקחי אירועי לגי בעומר שנת 2013 בציון הרשב"י ומי שהנחה את פקודיו "ליישם את הלקחים כבר בשנה הבאה" ובכלל זה איסור הקמת "מתחם אוהלים" בציון הרשב"י (להלן "מפקד המחוז") (להלן "המשיב 4").
6. **המשיב 5**, הינו תאגיד ממשלתי, האמון על הפיקוח והפיתוח, של המקומות הקדושים במדינת ישראל ופועל במסגרת המשרד לשירותי דת (בעבר כאמור – במסגרת משרד התיירות) ומשום כך, כפוף הוא למשיב 1- הוא השר לענייני דתות. במסגרת תפקיד זה, מהווה המשיב 5 כזרוע ביצוע, מטעמים של המשיבים 1-2, לצרכי ארגון, היערכות, תיאום ויישום תכניות ההיערכות - בהילולת ל"ג בעומר, בקבר הרשב"י (להלן "המרכז הארצי למקומות קדושים") (להלן "המשיב 5").
7. **המשיבה 6**, הינה רשות מקרקעי ישראל, אשר הוקמה על פי חוק רשות מקרקעי ישראל והאמונה על ניהול קרקעות המדינה ובכלל זה הקרקע נשוא עתירה זו ומי שיש בידה להתיר או לאסור על כל שימוש במקרקעין נשוא העתירה (להלן "המשיבה 6").
8. **המשיבה 7**, הינה המועצה האזורית מרום הגליל ומי שבתחום המוניציפאלי שלה מתקיימים אירועי הילולת לגי בעומר ומי שבסמכותה על פי דין, לאסור כל פעולה הדורשת היתר ו/או רישוי במידה ואלו לא ניתנו (להלן "המשיבה 7").
9. **המשיבה 8**, הינה הוועדה לתכנון ובנייה, האחראית מתוקף הוראות הדין, בענייני תכנון ובנייה ורישוי ביחס לכל פעילות הדורשת רישוי במתחם הציון ומי שבסמכותה

למנוע כול שימוש במקרקעין ללא היתר כדון ו/או בניגוד לייעוד המקרקעין (להלן "המשיבה 8").

10. **המשיב 9**, הינו מי שעומד בראש המשיבות 7-8 (להלן "ראש המועצה").

(להלן "המשיבים")

א. ואלו הנימוקים לעתירה לצו על תנאי:

במסגרת עתירה זו, יטען העותר בראשית, כי משטרת ישראל, באמצעות יחידותיה האמונות על הסדר הציבורי במתחם ההר בציון הרשב"י במירון, אינה עושה שימוש בסמכותה על פי סעיף 4א' לפקודת המשטרה (נוסח חדש), תשל"א-1971, שכתורתו "חשש ממשי לפגיעה חמורה - סמכות ואחריות (תיקון מס' 19), תשס"ה-2005", באופן שהינו בלתי סביר ובלתי מיזתי, בכך שהיא מתירה ו/או אינה מונעת הקמה ו/או הצבה ו/או שימוש ו/או אינה מורה על פינויים וסילוקם של אוהלים ו/או קרוואנים ו/או מכולות ו/או כל מבנה אחר (להלן "מבנים ניידים") המוקמים מדי שנה בשנה כעניין שבשגרה, במועדים הסמוכים למועד קיום הילולת לגי בעומר, על ידי אנשים פרטיים **במתחם ההר** בציון הרשב"י במירון, באופן המצמצם באופן ממשי את מרחב השטח הציבורי העומד לרשות הציבור הרחב ובדרך זו מסכן את ההמון.

אי עשיית שימוש בסמכות, יוצר מדי שנה ושנה **חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש**, כאשר מאות אלפי העולים לרגל נדחקים בחצר הציון ובמקרקעין הסמוכים לו בצפיפות איומה המהווה סכנת חיים של ממש, באין שטח מספיק להכיל את ההמון.

יתרה מכך, העותרים יטענו, כי משטרת ישראל – היא ולא אחרת – קבעה באופן נחרץ וברור, כי אין להתיר קיומם של מבנים שכאלו, **במתחם ההר**, בימי הילולת לגי בעומר, נוכח הסיכון הכרוך בהימצאותם במקום בו חוגגים מאות אלפי בני אדם, כאשר השטח הנתון, כעניין שבעובדה, מצומצם ומוגבל.

כפי שיפורט במסגרת עתירה זו, הרי שבמסמך שכותרתו: "**סיכום והפקת לקחים במירון והיערכות ללג' בעומר שנת 2014**" (המסמך כולל אף את פרוטוקול תחקיר מחוז הצפון של משטרת ישראל בעניין אירוע לגי בעומר במירון, מיום 5.5.13) (להלן "הסיכום"), הוחלט ע"י גורמי המשטרה ובראשם המשיב 4 – מפקד המחוז הצפוני של משטרת ישראל, **כי יוקמו מתחמי אוהלים מחוץ למתחם ההר וזאת כדי למנוע חשש ל"קריסה ומחנק"**.

אלא, שעל אף עמדת המשטרה במסגרת הסיכום, כמפורט לעיל ועל אף ההנחיה הכתובה – "**כל הפקת הלקחים תיושם בשנה הבאה**" (הכוונה לשנת 2014 – ע.ב.צ.), בוחרת המשטרה, שלא ליישם את הפקת הלקחים שלה עצמה ובכך, חושפת את הציבור הרחב לסכנת חיים ממש וזאת בלא כול צידוק.

בנתונים האמורים ונוכח תוכן הפקת הלקחים של משטרת ישראל, **כמפורט בסיכום**, באשר לפוטנציאל הסכנה הממשי הקיים במתחם ההר, אין לעותר אלא לסמוך ידיו על דברי סיכום אלו. משנכח לגלות, כי על אף החלטות המשטרה כאמור – מוקמים מבנים ניידים במתחם ההר גם השנה זו – ומשלא קיבל כל מענה לפנייתו, עתר לבית משפט נכבד זה.

בנוסף למשטרת ישראל, ניצבים יתר המשיבים לעתירה זו – כל משיב בתחום אחריותו וסמכותו כמפורט לעיל, אשר להם נגיעה ישירה ומעורבות ממשית בפעולות ההיערכות לקראת קיום אירועי לג' בעומר במתחם הרשב"י ו/או אשר בסמכותם להנפיק היתרים ורישיונות הנדרשים לצורך יישום תוכנת ההיערכות ו/או למנוע כול פעילות הדורשת היתר והמבוצעת ללא היתר ו/או להימנע מלתת הרשאה לשימוש במקרקעין ו/או לאסור כל שימוש במקרקעין הנוגד את ייעודו.

יאמר ויודגש בפתיח העתירה, עתירת העותר מכוונת כנגד הקמתם של אוהלים/מבנים על ידי גורמים פרטיים (משפחות שונות) ולא כנגד אוהלים בעלי היתר, **הממוקמים בפאתי המתחם** והמשמשים **לצרכי הכלל** (כגון אירגוני "הכנסת אורחים" למיניהם), שאין בהם משום סיכון הציבור.

ב. הפרק העובדתי:

1.1. כללי:

11. עניינה של **עתירה זו**, הינה מתן צוו על תנאי, כנגד המשיבים, כמפורט ברישא העתירה.
12. מתחם קבר הרשב"י, נכלל בתוספת **לתקנות השמירה על מקומות קדושים, תשמ"א-1981** וככזה חלים עליו איסורים על פי דין כגון – פשיטת יד, רוכלות ופעילות שיש בה כדי לפגוע בקדושת המקום.
13. הזכויות במקרקעי הציון, ידועות כגוש 13676 חלקה 12 – ע"ש **הקדש הצדיק הרשב"י של העדה הספרדית בצפת ומירון** ובגוש: 13688 חלקה: 70 ע"ש **ועד ההקדשות האשכנזי**.
14. שאר המקרקעין הסמוכים לציון ובכלל זה המקרקעין נשוא עתירה זו, הינם בבעלות רשות מקרקעי ישראל – היא המשיבה 6.
15. ציון הרשב"י מצוי בשטח השיפוט של המשיבה 7. המשיבה 8 נושאת באחריות בכל הקשור לאכיפת חוקי התכנון והבנייה והרישוי במקרקעין.
16. כמדי שנה בשנה מתקיימים אירועי לג' בעומר במושב מירון, המתחילים בערב לג' בעומר ומסתיימים במוצאי לג' בעומר (להלן "**אירוע לג' בעומר בציון הרשב"י**") או ה"**אירוע**").
17. בהתאם לממצאי דוח מבקר המדינה, לשנת 2008, בעניין: "**קבר הרשב"י במירון**" (להלן "**דוח מבקר המדינה 2008**"), נאמד מספר המבקרים באירוע לג' בעומר בציון

הרשב"י, בכ-450,000 נפש. לא אמור להיות חולק, כי אירוע לגי בעומר בציון הרשב"י, הינו בגדר **אירוע המוני**, ובדגש על העובדה, כי הכמות האדירה זו של עולים לרגל, מגיעה לציון בפרק זמן קצר וקצוב (כ-24 שעות) ומתנקזת לשטח צר ממדים ומוגבל בהיקפו וביכולת קליטת ההמון הרב.

18. כוחות וגורמים רבים לוקחים חלק בתכנון ההילולה ובשמירה על הסדר הציבורי בעת ההילולה ויוצרים מערך תמיכה רחב לאירוע. אפשר לציון בראש הכוחות את משטרת ישראל, כיבוי אש, מד"א, איחוד והצלה.

19. ראוי עוד להדגיש ולציון, כי נוכח הכמות האדירה של הפוקדים את מתחם ההר, נערכת משטרת התנועה מבעוד מועד, בכדי למנוע הגעה בלתי מבוקרת של ההמון לציון. כך אפשר לציון, כי משטרת התנועה מונעת הגעתם של העולים לציון ברכבים פרטיים ואף חוסמת את הצירים המובילים למירון בנקודות שונות ומרוחקות מן המתחם עצמו. בדרך זו, האפשרות היחידה של המוני ישראל, לפקוד את הציון בעת ההילולה הוא, באמצעות שימוש בתחבורה ציבורית ("שאטלים"), האוספת את הבאים להילולה ממספר מוקדים על צירי התנועה למתחם ההר ולאחר שהותם במתחם ההר – משיבה אותם לנקודות האיסוף השונות.

20. יפורט בפני כב' ביהמ"ש הגבוה לצדק, כי שיאו של האירוע, הוא בקיומם של "טקסי ריקודים ושירה" **בחצר האחורית של ציון הרשב"י** – המקרקעין נשוא עתירה זו. טקסים אלו נערכים תוך **תיאום מלא מול המשיבים הרלוונטיים**.

21. יובהר, כי קיומם של "טקסי הריקודים" מחייבים הנפקת רישיון לקיום "אירוע תחת כיפת השמיים", מאת רשות הרישוי שליד הוועדה לתכנון ובנייה מרום הגליל. זאת ועוד, בכדי לקבל את הרישיון כאמור, נדרשים המארגנים השונים לקבל את אישורם של גורמים נוספים לבקשתם כגון, משטרת ישראל, כיבוי אש, מד"א, מהנדס בטיחות ועוד.

22. למען השלמת התמונה יצוין, כי טקסי הריקודים מתקיימים בשעה יעודה ובמקום מוגדר במתחם ההר. יאמר, כי בטקסי הריקודים השונים, משתתפים כ-20,000 איש בכל טקס!

מצ"ב תמונות מאירוע טקס ריקודים משנת 2014 – מסומן כנספח א'1.

מצ"ב תמונה מ"מתחם אוהלי המשפחות" משנת 2014 – מסומן כנספח א'2.

23. נוכח היקפה הצר והמוגבל של החצר האחורית של ציון הרשב"י, הרי שבשביל להכיל את אלפי המאמינים, יש צורך לנצל את כל פיסת שטח בחצר. ויודגש, הצורך בניצול מקסימאלי של היקף החצר, אינו למען נוחות המתקהלים בלבד, כי אם בכדי למנוע דוחק רב וצפיפות המהווים **פוטנציאל ממשי לחנק ודריסה.**

2.ב. מנהג העלייה לציון ומיקום אוהלים/מבנים נייזים ואחרים במתחם ההר:

24. מזה שנים רבות, נהגו קהילות ישראל השונות – משפחות ויחידים, להקדים עלייתם לציון הרשב"י ולהשתקע בסמוך לציון, ימים קודם למועד הילולת לגי בעומר. בדרך זו, הקימו אותם מקדימי עלייה לציון אוהלים אשר היוו עבורם מקום לינה ושהות. עם השנים, החלו אותם עולים להציב, מלבד האוהלים, אף קרוואנים ו/או מכולות ולהקים מטבחים.

25. יצוין, כי העולים לרגל המתכננים להשתכן במתחם ההר, מבקשים לקבוע מיקומם בסמוך, ככל שניתן, לציון הרשב"י ובשל כך, נהגו בעבר אותם יחידים ומשפחות, להקים את מתחמי אוהלים **בחצר הציון ובסמיכות לאתר עצמו**.

26. יאמר, כי כול עוד היקף המשתתפים בהילולה בעבר היה **נמוך משמעותית** מן ההיקף בשנים האחרונות – לא היה בעצם הקמת "מתחם האוהלים" בחצר הציון, כדי להפריע לציבור הרחב ו/או לצמצם באופן ניכר את מרחב ההתכנסות של הציבור ו/או להוות סכנה של ממש להמוני המתקהלים בחצר.

27. אלא, שעם השנים הלך וגדל **באופן משמעותי מספרם של העולים לציון בימי לגי בעומר** ושל המשתתפים בהילולת הרשב"י ובטקסי הריקודים. נוכח העובדה, כי שטחי ההתכנסות של הקהל הרחב, ובדגש על השטחים בהם מתקיימים טקסי הריקודים – נותרו כשהיו מבחינת גודלם והיקפם, הרי שבמציאות הדברים נוצר **בשטח ההתכנסות דוחק עז וצפיפות איומה המסכנים את חיי המשתתפים**.

28. יובהר, כי רוב רובו של ציבור העולים להילולת לגי בעומר והמבקש לשהות בסמוך למתחם ההר ימים טרם מועד ההילולה, שוכר צימרים במרחב המושב ואינו פוגע ומסכן בדרך זו בציבור העולים לרגל. מנגד, קיים קומץ של משפחות, שמסיבה זו או אחרת, אינו שוכר צימרים או כל יחידת אירוח אחרת במרחב מירון ומתמקם במרחב ההר עצמו באופן הפוגע ומסכן את הכלל.

29. המציאות המתוארת הייתה אמורה לחייב, את מקבלי החלטות אצל המשיבים, בכל הקשור לתכנון אירועי לגי בעומר וקיומם – לשינוי ההערכות ותכנון מתחם ההר בעת אירועי לגי בעומר באופן שיוגדל באופן ניכר שטח החצר המוקצה לציבור הרחב וזאת **כדי למנוע את החשש לאירועי דריסה וחנק**.

3.ב. תיאור ההילולה בשנים 2013-2014 :

30. על אף האמור, הרי שבשנים 2013-2014, לא חל כל שינוי בהיערכות הגורמים השונים במתחם ההר. מספר העולים למתחם ההר הלך וגדל משנה לשנה ומנגד נותר שטח הכינוס שהוקצה לרבבות המאמינים בעינו – קטן וצר מלהכיל.

31. על אף האמור, לא פעלו המשיבים בכדי לצמצם ו/או להגביל ו/או למנוע הקמתו של מתחם אוהלים בחצר הציון, על אף העובדה, שמתחם זה גורע **שטח משמעותי** משטחי כינוס הציבור הרחב ונדרש לשם השמירה על **הסדר הציבורי** ומניעת פוטנציאל לפגיעה בחיי אדם.

32. מציאות הדברים הביאה לכדי מצב אבסורד ובלתי נתפס וכדלקמן – החצר האחורית של הציון, המהווה תא שטח קטן ומוגבל חולקה לשני מתחמים: באחד, התקהלה הממון הרב (עשרות אלפי מאמינים בנקודת זמן אחת – ע.ב.צ) ואשר בו התקיימו טקסי השירה והריקודים. החלק השני הסמוך והנושק לחלק הראשון, "נשמר" לעשרות בודדות של משפחות, ש"זכו" להקים אוהל או להציב מכולה או קרוואן, בשטח חצר הציון.

33. נוכח הקהל הרב, אשר פקד את מתחם ההר בשנים 2013 ו-2014, "גלש" ההמון בעת ההילולה וטקסי הריקודים, באין כול אפשרות, למתחם אוהלי המשפחות. ויודגש, כמות החוגגים העצומה בהילולה לא אפשרה כל מצב אחר, אלא לחצות את "גבול שטחי ההתקהלות" ולפרוץ לעבר מתחם האוהלים הסמוך, שאם לא כן, לא היה ניתן למנוע אסון של ממש – דריסת בני אדם על ידי ההמון, גרימת חנק וקריסת הטריבונות.

34. ויודגש, מתחם אוהלי המשפחות כולל חיבורי חשמל שונים, "מנגלים" בוערים, בלוני גז, כיריים גז ומטבחים פעילים. אל מרחב מורכב ומסוכן זה, נאלץ לפרוץ ההמון, נוכח הדוחק האיום והצפיפות הקיצונית שבמתחם התקהלות הציבור.

35. לעותר, כמו גם ליתר משתתפי ההילולה וטקסי הריקודים וכמו גם למארגנים השונים, לא היה כל ספק – כי התמונות הקשות של אירועי לג' בעומר שנת 2013 ו-2014 והמצב של "כמעט אסון", ידליקו נורה אדומה ומהבהבת אצל המשיבים ובפרט אצל המשיב 4, אשר תביאם לידי עשיית המעשה הנכון והמתבקש – הכשרת כל שטח חצר הציון לקליטתם של המוני משתתפי ההילולה והעתקת מתחם אוהלי המשפחות, אל מחוץ למתחם ההר.

ב.4. הערכות לקראת ההילולה בשנת 2015 וביצועה:

36. כשבוע טרם ההילולה בשנת 2015, נכח העותר 1, כי – "מה שהיה – הוא שיהיה".

37. בזה אחר זה, החלו לקום אוהלים, במתחם הסמוך לשטח ההתכנסות, מכולות הוצבו וקרוואנים הובאו למקרקעין. צעד אחר צעד, החל "מתחם אוהלי המשפחות" לרקום עור וגידים ולהפוך לעובדה מוגמרת, כאילו תמונות הדוחק, הצפיפות והסכנה הממשית מן השנה שעברה – לא היו בפני המשיבים.

38. בנסיבות העניין ונוכח אירועי השנים הקודמות ונוכח החשש הכן ואמתי הקיים בקרב הציבור המתכנן לפקוד את מתחם ההר בעת הילולת לג' בעומר הקרובה ולקחת חלק בטקסי הריקודים השונים – פנה העותר 1 לחברי הוועד המקומי מירון וליו"ר האגודה במושב, בבקשה לקבל מידע, ככול שזה קיים בידיהם, אודות השאלה – האם גם השנה מתוכנן לקום מתחם אוהלי משפחות בחצר הציון במתחם ההר?

39. יו"ר וועד הנהלת האגודה במירון, הרב מרדכי הלפרין, השיב לעותר 1, כי ככל הידוע לו, החליטה משטרת ישראל, שלא להתיר יותר הקמת מתחמי אוהלים במתחם ההר, בשל הדוחק והצפיפות באתר והסכנה העלולה להתרחש, במידה ויוקמו

- מתחמי האוהלים.** אלא, שהמציאות שנתגלתה בשטח, הוכיחה גם לעותר 1, כי אף בשנה זו - 2015, מוקם מתחם אוהלי משפחות, על אף אירועי השנים הקודמות.
40. נוכח האמור, פנה העותר לבא כוחו, בבקשה כי יפנה בדחיפות למשיבים בדרישה לקבל את עמדתם באשר לעצם הקמת "מתחם אוהלי המשפחות" בחצר הציון- גם בשנה זו – על אף העובדה, כי השטח הנותר להקצאה לציבור הרחב, צר מלהכיל את ההמון – עובדה המעלה חשש ממשי לפגיעה בחיי אדם וחשש ממשי בקרב רבבות המאמינים.
41. ביום יי באייר תשע"ה, 29.4.15, פנה ב"כ העותר בהילות למשיבים בבקשה לקבל עמדתם באם יתירו הקמת "מתחם אוהלי משפחות" במתחם ההר אף השנה.
- מצ"ב מכתבו של ב"כ העותרים למשיבים, מיום 29.4.15 – מסומן כנספח ב'.**
42. מעבר למכתב ב"כ העותר למשיבים, כמפורט להלן, פנה ב"כ העותר בפניה אישית למשיב 4, באמצעות מכתב מפורט וביקש התייחסותו לאלתר לטענות העותר. ב"כ העותר חתם פנייתו למשיב 4 במילים:
- "הריני מודה לך מראש, על מתן תשומת ליבך לתוכן פנייתי, שיש בו משום תמרור אזהרה באשר לעלול להתרחש חו"ח במתחם ההר, באם לא תשונה מציאות פני הדברים כמבוקש".**
- מצ"ב מכתבו של ב"כ העותר למשיב 4, מיום 29.4.15 – מסומן כנספח ג'.**
43. נוכח בהילות העניין ונוכח הסכנה הממשית הקיימת, באם לא ישונה המצב הקיים, פנה ב"כ העותר אף טלפונית למנהלת המחלקה האזרחית בפרקליטות המדינה מחוז צפון, עוה"ד חיה סודרי וכן ליועמ"ש המחוז הצפוני של המשטרה עוה"ד משה ברקוביץ ושוחח עימם בעניין תוכן הפנייה האמורה וביקש תגובתם בדחיפות. למצער, לא נתקבלו תשובות המשיבים לפניות ב"כ העותר.
44. המציאות כפי שהתקיימה בהילות לגי בעומר 2015 – הוכיחה, עד כמה חששו של העותר ורבבות כמותו – מוצדק. בהתאם לאמרה: "אין טוב ממראה עיניים", יוצגו להלן תמונות, שצולמו בעת ההילולה שנה זו, הממחישות – יותר מכל תיאור מילולי – את חוזק טענותיו של העותר ואת האבסורד הגובל בסיכון חיים של ממש.
- מצ"ב תמונת "מתחם החצר" המציגה חלק משטח ההתקהלות הסמוך למתחם אוהלי המשפחות – מסומן כנספח ד'1.**
- מצ"ב תמונת "מתחם החצר" המציגה חלק נוסף משטח ההתקהלות הסמוך למתחם אוהלי המשפחות – מסומן כנספח ד'2.**
- מצ"ב תמונה משטח ההתקהלות המעידה על ריבוי המתקהלים והצפיפות הקיימת לצד מתחם אוהלי המשפחות – מסומן כנספח ד'3.**
- מצ"ב תמונה משטח ההתקהלות המעידה על ריבוי המתקהלים והצפיפות הקיימת – מסומן כנספח ד'4.**
45. נוכח המציאות, כמתואר בין היתר בתמונות המצורפות, פנה בכתב, לאחר קיום ההילולה, מר זאב קשש – יו"ר ארגון איחוד והצלה ומי שסיפק בעת אירוע ההילולה שירותי סיוע והצלה במתחם (בנוסף על השירותים הניתנים על ידי מד"א – ע.ב.צ) לניצב זוהר דביר, הוא המשיב 4 והתריע בפניו, כי לאחר קיום תחקיר בקרב הגורמים

שפעלו מטעם הארגון במקום האירוע עולה, כי "הגורם מספר אחד להיתכנות נפגעים רבים במקום, הוא הדוחק הרב והצפיפות הגדולה בתוספת לתנאי שטח מורכבים, דבר המהווה קושי רב בהגעה ובהגשת עזרה לפצועים. יש לשים דגש על הרחבת השטח ותכנון ראוי של הקצאת מקום גדול יותר לקהל העצום המונה עשרות אלפי משתתפים באירוע זה בעת ובעונה אחת, אשר יפחית משמעותית את הצפיפות והדוחק וכתוצאה מכך את הפגיעות והחבלות ויאפשר לנו כארגון מציל חיים, לטפל ולהגיש עזרה במהירות וביעילות..."

מצ"ב מכתבו של מר זאב קשש לניצב זוהר דביר – מסומן כנספח ה'.

5.ב. סיכום והפקת לקחים במירון וההיערכות להילולת לג' בעומר שנת 2014 – משטרת ישראל:

46. ביום 5.5.2013, נערך תחקיר אירוע הילולת לג' בעומר לשנת 2013, אצל מפקד מחוז הצפון במשטרת ישראל. בתחקיר האמור השתתפו כל הגורמים הרלוונטיים במשטרת ישראל, אשר לקחו חלק בתכנון הילולת לג' בעומר בשנת 2013 ובהילולה עצמה.

47. יאמר, כי תוכנו של הסיכום, שכלל את פרוטוקול התחקיר וכן את מסמך "הפקת הלקחים" לא היה ידוע לעותר טרם פנה לבא כוחו, אשר העיר את תשומת ליבו לקיומו של מסמך זה.

48. עיון מדוקדק בסיכום מעלה, כי חששו של העותר באשר לסכנת החיים במציאות הקיימת במתחם ההר בעת ההילולה ובדגש על טקסי ההדלקה – נכון ומבוסס. יתרה מזאת, הסיכום מגלה, כי קיים קשר ישיר בין החשש מאירועי "דריסה ומחנק" לבין עצם קיומם של מתחמי אוהלים ("קמפינג", כהגדרת המסמך – ע.ב.צ) במתחם ההר.

49. נוכח החשיבות המהותית והמכרעת לתוכנו של הסיכום, יובאו להלן עיקרי המתוייחסים לסכנות העלולות להתרחש בשל הצפיפות והדוחק באתר ונוכח הקמתם של מתחמי אוהלים (למען הבהירות יצוין, כי מתחם "אוהלי המשפחות", מכונה במסגרת הסיכום ודוח הפקת הלקחים של משטרת ישראל במונח: "מתחם המרוקאים" – ע.ב.צ):

א. אזרזר קצין אבטחה: "יש להגדיל את שטח התצפית ע"י העברת מתחם המרוקאים".

ב. מת"ח צפת: "יש להכשיר מתחם אוהלים מסודר".

ג. קצין אג"מ צפון: "חלוקת אוהלים תהיה על פי מתאר וכמות".

ד. במסגרת "דוח הפקת הלקחים" המהווה חלק בלתי נפרד מהסיכום, יוחד ראש פרק לנושא: "מבנים יבילים אוהלים" ושם נקבע כדלקמן:

"בשנת 2013, חל שינוי בכל הקשור להספקת חשמל וחיבור לביובים. מיקום המתחם בעיתי וגוזל שטח גדול לצפייה.

• יש להגדיל את השטח העליון GI. איחוד כל המתחמים למתחם אחד אשר לא יהווה סכנה לכלל אתר.

- אישור המנהל להקמת יבילים יחויב בתוכנית מפורטת ואישור המשטרה לגבי כל פונה.
- הקמת מתחם אוהלים מחוץ למתחם הרשב"י עם תשתיות מסודרות.

ה. מפקד המחוז סיכם בדבריו כדלקמן:

- בכל שנה משטרת ישראל נערכת לאירוע הגדול במדינה... לאירוע מגיעים מכל הארץ. מבצע תחבורתי מסובך, על מקום קטן שאינו יכול להכיל את כמות האנשים המגיעה.
- שטח ההר במירון יכול להכיל בסכומו של דבר ובאישור מהנדס בטיחות כמות של 10,000 איש בו זמנית, בפועל בשנת 2013 הגיעו לאתר 450,000 איש ועל ההר היו רבבות רבבות של אנשים אשר יצרו דחוק והמשטרה נאלצה להדוף אנשים מחשש לקריסה ומחנק.
- הקמת מתחי קמפינג מסודרים (לא בלולים) מחוץ לאתר, על מנת, להכיל את אלפי החוגגים.

• התחקיר הינו מסמך משפטי אם יהיה אסון ייבדקו

כלל התחקירים והפרוטוקולים.

- מדינת ישראל צריכה לבחון איך לקיים את האירוע בצורה אחרת. בכל תחום עלול להיות אסון אם לא יטופל ע"י גורמים בממשלה.
- יש לחשוב על עיר אוהלים במתחם (לא בהר), שיעברו את כל האישורים הנדרשים באופן רציני.
- כמות המתפללים, הצפיפות יכולה להוביל לחנק ודריסה לכן זה אחד המקומות המסוכנים (גגות וטריבונות) באתר...
- כל הפקת לקחים תיושם בשנה הבאה.

מצ"ב דוח סיכום והפקת לקחים מטעם משטרת ישראל – מסומן כנספח ו'.

ב.6. מיצוי הליכים:

50. העותר פנה למשיבים – כמפורט בפרק העובדות לעתירה זו, מיד עם היוודע לו דבר הקמת "מתחם האוהלים".
51. ב"כ העותר, שוחח באופן טלפוני, בסמוך למשלוח המכתבים למשיבים, עם מנהלת המחלקה האזרחית בפרקליטות מחוז הצפון ואף עם יועמ"ש המחוז הצפוני של משטרת ישראל.

52. על אף שב"כ העותר ביקש לקבל את עמדת המשיבים למכתבו מיום, 29.4.15, עד **למחרת בשעה 10:00**, הרי שעל אף שלא הומצאו תגובות המשיבים עד המועד המבוקש, ביקש ב"כ העותר, בכל זאת, לאפשר למשיבים להביע עמדתם - אף בשעה מאוחרת יותר באותו יום.
53. ביום 30.4.15 בשעה 12:52 הודיע יועמ"ש מחוז הצפון לב"כ העותר, לאחר שזה האחרון פנה ודרש לדעת האם יש צפי למועד קבלת תשובת המשטרה: **"מחכה לתשובות פיני. בכל מקרה יהיה צורך באישור ממ"ז"**. בשעה 17:10 ומשלא נתקבלה עמדת המשטרה לפניית ב"כ העותר, שב והודיע יועמ"ש המחוז לב"כ העותר: **"תזכרתי ותזכרתי. טרם קיבלתי התייחסות. מניח שלא תהיה לפני תחילת שבוע הבא. תפעל כפי שנראה לך"**.
54. יוצא איפה, כי על אף הדחיפות העולה מתוכן פנית ב"כ העותר, לא השיבו המשיבים – אף לא אחד מהם - לפניית העותר עד למועד זה.
55. בנתונים האמורים ונוכח לוח הזמנים המוגבל והקצוב – לא נותרה בידי העותר, אלא לפנות לכבי' ביהמ"ש בסמוך וטרם אירוע לגי' בעומר שנת 2015 – וכך נעשה.
56. נוכח העובדה, כי כבי' ביהמ"ש נתן החלטתו ביום 3.5.15, על פיה על המשיבים להגיש תגובתם עד ליום 5.7.15, קרי במועד **שלאחר קיומם של אירועי לגי' בעומר** – הרי שלא היה מנוס מלבקש תיקון העתירה ולהתאימה למציאות שלאחר קיום האירוע..
57. אלא, שאף לאחר הגשת עתירה זה וטרם התבקש תיקון העתירה, שב ב"כ העותר ופנה למשיב 4, ביום 27.5.15, בבקשה לנסות ולתהות ולהבין, באשר לכוונת משטרת ישראל בעניין נשוא עתירה זו, ביחס לשנת 2016, **שכן אין מדובר בנתונים שאינם בידי משטרת ישראל ובשל כך נמנע ממשטרת ישראל כל אפשרות לגיבוש עמדתה בנושא העתירה. מיקומו והיקפו של שטח ההתקהלות - ידוע, קיים צפי המתבסס על הערכות וניסיון מצטבר באשר למספר העולים להר בעת ההילולה הצפויה בשנה הבאה, היקפו ומיקומו של "מתחם המשפחות" – ידוע גם ידוע.**
58. ביום 12.5.15, השיב לפניית ב"כ העותר, בשם המשיב 4, פקד עו"ד ארז לוי – קצין היחידה לתלונות ציבור. למצער, נמנע פקד לוי מלהשיב לפניית ב"כ העותר באופן ענייני והסתפק בדבריו כדלקמן: **"2... מבדיקתנו עלה, כי הוגשה על ידכם עתירה לבג"צ בנושא הפנייה שבנדון (בג"צ 3036/15). 3. מטבע הדברים, כל טענותייך יובררו במסגרת העתירה שהוגשה"**.
- מצ"ב מכתבו של פקד לוי מיום 12.5.15 – מסומן כנספח ז'.**
59. יצוין, כי המצאת פנייה נוספת, למשיב 4, לאחר קיום אירוע ההילולה בשנה זו, לא נועדה כדי ליצור תשתית לבקשה לתיקון העתירה, נהפוך הוא – הפנייה המאוחרת, נועדה לבחון האם ניתן להסתפק בתשובת המשיב 4, אשר **גובשה מן הסתם לאחר קיום האירוע**, מבלי להיזקק לבירור עתירה זו. למצער, על אף שהדברים הובהרו באופן נהיר, בפניית ב"כ העותר למשיב 4, הובנו הדברים באופן שגוי ע"י נציג משטרת ישראל.
60. זאת ועוד, לא רק שתשובתו של פקד לוי לא השיבה באופן ענייני לפניית ב"כ העותר, אלא שהיא אף הוסיפה על חששו של העותר וביססה את טענת העותר, כי **"מה שהיה**

– הוא שיהיה", אף ביחס לשנת 2016. מדבריו של פקד לוי, בשם המשיב 4, כפי שיפורט להלן, ניתן להבין באופן נחרץ, כי כפי שנהגה משטרת ישראל בשנת 2015 – קרי, אי יישום מסקנותיה ולקחיה בכל הקשור למתחם המשפחות תוך התעלמות מוחלטת מהפוטנציאל לסיכון חיי אדם, כך בכוונתה לנהוג אף בשנה הבאה. להלן דברי פקד לוי:

"4. בשולי הדברים יצוין, כי בסיומו של האירוע השנה לא נרשמו אירועים חריגים ונמצא, כי ההיערכות השנה הייתה מיטבית והביאה לכך, שמאות אלפי החוגגים הגיעו ועזבו את המקום בצורה מסודרת ללא עיכובים וללא סכנות מיותרות". מיותר לציין, כי העותר דוחה על הסף תשובה זו של פקד לוי, המבססת את הערכות המשטרה במתחם, על סמך "מבחן התוצאה" בלבד בלא כול התייחסות ל"מבחן ההיתכנות" או ל"מבחן הסכנה הקרובה לוודאי" בכל הקשור בבחינת סיכון חיי אדם.

61. ענינו רואות, כי העותר עשה כול שלא ידו בכדי למצות ההליכים מול הגורמים הרלוונטיים – טרם הגשת העתירה וטרם תיקונה. בראשית לא ניתנה כל תשובה מהגורמים הרלוונטיים ולאחר הגשת העתירה, טען נציגו של המשיב 4, כי עמדת המשטרה תוצג "במסגרת העתירה שהוגשה".

ג. הפרק המשפטי וטענות העותר:

1.1. תפקידה של משטרת ישראל וסמכויותיה:

62. העותר יטען, כי תפקידה של משטרת ישראל, מוגדר בהוראות פקודת המשטרה (נוסח חדש) תשל"א-1971 (להלן "הפקודה"). סעיף 3 לפקודה מגדיר כדלקמן:

תפקידי המשטרה

3. "משטרת ישראל תעסוק במניעת עבירות ובגילויין, בתפיסת עבריינים ובתביעתם לדין, בשמירתם הבטוחה של אסירים, ובקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש".

63. בבג"ץ 2557/05 מטה הרוב נ' משטרת ישראל ואח' (פורסם בנבו), הגדיר כב' הנשיא (בדימוס) א. ברק את תפקיד המשטרה כדלקמן:

"סעיף 3 לפקודת המשטרה, המגדיר את תפקידי המשטרה, מלמדנו כי: "משטרת ישראל תעסוק...בקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש". משטרת ישראל היא המופקדת על קיום הסדר הציבורי ועל שמירת שלומם וביטחונם של אזרחי ישראל הן מפני מעשי עבירה והפרת חוק, והן במסגרתם של אירועים ציבוריים..."
(עמ' 12).

וכן-

”זכות הקניין והזכות לשלמות הגוף זכויות חשובות הן. ההגנה עליהן היא מתפקידיה של המשטרה” (עמ' 13 סעיף 6).

64. בבג"צ 402/89 ההתאחדות לכדורגל בישראל נ' שר החינוך פ"ד מג(2),

179, 182-183, ציין כב' הש' מצא כדלקמן:

”העיסוק בקיום הסדר הציבורי ובשמירה על שלומו וביטחוננו של הציבור, אם בעת ועקב מאורעות שיש בהם משום הפרת החוק, ואם לרגל אירועים ממלכתיים או ציבוריים המוניים, שעצם קיומם מזמן חששות להפרת החוק ולפגיעה בסדר הציבורי או בביטחון הכללי, הם מתפקידיה המובהקים של המשטרה, בהתאם לסעיף 3 לפקודה. הוא הדין בחובת המשטרה לנקוט אמצעים סבירים לשם קיום הסדר והשלום.....” (שם, 182-183).

65. העותר יטען, כי מתפקידיה של משטרת ישראל – ומתפקידיה היא – לשמור על ביטחונם של רבבות העולים להילולת לג' בעומר במירון בכלל ובמתחם ההר בפרט.

66. העותר יטען, כי לשם השמירה על הסדר הציבורי, על המשטרה לנקוט בכל אמצעי סביר.

67. סעיף 4א' לפקודה, מורה כדלקמן:

חשש ממשי לפגיעה חמורה – סמכות ואחריות (תיקון מס' 19) תשס"ה-2005

4א. (א) מצא שוטר כי קיים חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש או הרכוש, רשאי הוא –

(1) להורות לכל אדם הנמצא באזור או במקום שבו קיים החשש האמור, הוראה סבירה הדרושה באופן חיוני לשם הצלת הנפש או הרכוש או למניעת הפגיעה, ובכלל זה להורות על מניעת גישה לאזור או למקום, או יציאה ממנו;

(2) להורות לגוף הצלה, כהגדרתו בסעיף 90א, לפעול במסגרת תפקידו וסמכויותיו על פי כל דין;

(תיקון מס' 27) תשע"ב-2012

(3) לצורך הצלת הנפש או הרכוש –

(א) להיכנס לכל מקום שהכניסה אליו דרושה באופן חיוני ולהשתמש בכוח סביר כלפי אדם או רכוש לצורך ביצוע סמכות הכניסה כאמור, ובלד שהשוטר זיהה עצמו לפני מי שנמצא במקום והודיע לו את המטרה שלשמה נדרשת הכניסה, ביקש את הסכמתו לכניסה והזהירו כי יש בכוונתו להשתמש בכוח לצורך הכניסה; חובת הזיהוי, ההודעה והאזהרה כאמור לא יחולו אם נוכח השוטר לדעת כי לא נמצא איש במקום;

(ב) לעשות כל פעולה הדרושה באופן חיוני, ולהשתמש בכוח סביר כלפי אדם או רכוש לצורך ביצוע פעולה כאמור.

(ב) שימוש בסמכויות כאמור בסעיף קטן (א) ייעשה, ככל שהנסיבות מאפשרות זאת, באישור קצין משטרה.

68. תוכנו של סעיף 4א' לעיל מגדיר באופן מפורש, כי לשוטר המוצא, כי קיים חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש, הסמכות להורות לכל אדם המצוי באזור או במקום בו קיים החשש, כול הוראה סבירה, שיש בה כדי הצלת הנפש ומניעת הפגיעה.

69. בבג"צ 4776/06 גרשון סלומון נ' מפקד מחוז ירושלים (פורסם נבו) (להלן "בג"צ סלומון"), נתן דעתו כבי' ביהמ"ש בעניין היקף סמכויותיה של משטרת ישראל, בבואה למנוע פגיעה בביטחון הציבור:

"...סמכותה של משטרת ישראל למנוע כניסת מבקרים ומתפללים להר הבית בהתקיים סכנה קרובה לוודאי לפגיעה קשה בביטחון הציבורי, נובעת מתפקידה המובהק של המשטרה "בקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש" (סעיף 3 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: פקודת המשטרה או הפקודה)). לשם מילוי התפקיד האמור, נתונה לשוטרים הסמכות לקיים סדר "בכל מקום שיש לציבור גישה אליו" וכן למנוע הפרעות בשטחים ציבוריים (סעיף 5(1) ו-2 לפקודה). לאחרונה, במסגרת תיקון תשס"ה לפקודת המשטרה, אף עוגנה במפורש סמכותם של שוטרים להורות על מניעת גישה לאזור או למקום בהתקיים "חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש או הרכוש" (סעיף 4א לפקודה). בהתחשב בהוראות-חוק אלה, מוסמכת המשטרה לאסור על כניסה להר הבית או להגבילה בתנאים".

(עמ' 5 לפסה"ד, סעיף 3).

ג.2. קיומו של חשש ממשי ומבוסס לפגיעה בציבור:

70. העותר יטען, כי די לעיין בתוכנו של הסיכום, שנערך כאמור על ידי המשטרה עצמה, כדי להיווכח, כי קיים חשש ממשי לפגיעה חמורה בציבור, במידה ומציאות פני הדברים כמפורט לעיל לא תשתנה. מכתבו של פקד לוי (נספח ז') כמבואר לעיל, מאשש את הטענה, כי אין בדעת המשיבים ובראשם משטרת ישראל, לשנות את המצב הקיים.

71. כך למשל, בוחרת משטרת ישראל לתאר את הצורך בהוצאת מתחם אוהלי המשפחות מחוץ למתחם ההר ואיחודו עם יתר המתחמים וזאת כדי ש: "לא יהווה סכנה לכלל אתר". משמע – קיומו של המתחם באתר, מהווה סכנה לאתר כולו.

כך לדוגמה מתאר מפקד המחוז את מתחם ההר: "...מקום קטן שאינו יכול להכיל את כמות האנשים המגיעה".

כך ממשיך מפקד המחוז ומתאר את מתחם ההתקהלות (מתחם אירועי ההדלקות-ע.ב.צ): "כמות המתפללים, הצפיפות יכולה להוביל לחנק ודריסה לכן זה

אחד המקומות המסוכנים (גגות וטריבונות) באתר..."

לבסוף, מסכם וקובע מפקד המחוז: **"הקמת מתחי קמפינג מסודרים (לא בלולים) מחוץ לאתר, על מנת, להכיל את אלפי החוגגים"**.

72. העותר יטען, כי אין לו אלא לסמוך ידיו על דברי המשטרה, אשר גובשו לאחר תחקיר מעמיק ויסודי של אירועי לגי בעומר בציון בשנת 2013. העותר יטען, כי אין לו כל סיבה שלא לקבל את תיאור מפקד המחוז על הסכנה הממשית ועל הצפיפות העלולה להוביל ל"חנק ודריסה".

73. העותר יטען, כי לא חל בשנה זו (2015), שום שינוי, בהערכות משטרת ישראל במתחם החר, שהיה בה כדי ללמד על יישום הלקחים כאמור. התנהלות זו תמוהה למדי, נוכח העובדה, כי בידי משטרת ישראל הייתה הערכה, כי כמות העולים לרגל להילולת לגי בעומר שנה זו, תהא עוד גדולה מזו שהייתה בשנים הקודמות. בעניין זה, יבקש העותר לצטט מפרסום בעיתון "המבשר" מיום ה' האחרון, יא' באייר תשע"ה, שם צוטט נצי"מ יוסי בן חמו, קצין אג"מ במחוז צפון של המשטרה: **"גם בשנה זו, מה שעומד בראש התוכנית זה נושא הביטחון והבטיחות. השנה, כיוון שלג' בעומר אינו חל ביום שישי או במוצ"ש, כבשנים עברו, אנו צופים שיגיעו יותר אנשים למירון..."**.

מצ"ב פרסום מעיתון המבשר – מסומן כנספח ח'.

74. בפרסום "המבשר" (נספח ח'), צוטטו דבריו של חה"כ הרב מוזס, שנאמרו בישיבת וועדת המשנה, של ועדת הפנים של הכנסת, שכונסה בדחיפות ביום ה' שלפני מודע לגי בעומר, לדון בהיערכות לקראת הילולת לגי בעומר:

"חה"כ הרב מנחם מוזס סיפר, כי היה נוכח בשנה שעברה במירון וראה את הכשלים ובירך על הפקת הלקחים מאז. עם זאת, הדגיש הרב מוזס, כי ".... ההדלקה ממוקמת לידי אוהלי ברזנט של בעלי חזקות, לאוהלים מחוברים בלוגי גז ומהווים סכנת נפשות. אם תקרה שם תקלה, הבלונים עלולים להתפוצץ ולהוות סכנת חיים למספר אדיר של אנשים ובאזור צפוף ביותר. על המשטרה לסלק את המפגע הזה מהשטח ולמנוע מראש סכנת חיים".

75. בבג"צ 153/83 אלן לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל (פורסם בנבו), נדונה השאלה, מהי מידת הדרישה הראייתית לצורך קביעה, כי קיימת "סכנה לציבור". כב' השי' א. ברק (כתוארו אז) פסק בעניין כדלקמן:

"הדרישה היא לראיות 'של ממש' ... הערכה צריכה להתבסס על עובדות ידועות, לרבות ניסיון העבר. אין די בהשערות, בספקולציות ובחששות ... המציאות בשטח צריכה להצביע על סכנה ממשית ומסתברת תוך אפשרות של 'קיוז' בין מידת ההסתברות לבין מידת החומרה שבפגיעה...".

76. **בבג"צ סלומון**, דנה כב' הנשיאה בייניש, באשר ל"מידת החשש" הנדרשת לצורך הגדרתו של אירוע כמהווה "סכנה לשלום הציבור" וכדלקמן:

"אין די בחשש ערטילאי או רחוק לשלום הציבור שייגרם אם תמומש זכות עלייתו של העותר להר הבית. יש צורך בחשש קונקרטי המצביע על סכנה קרובה לוודאי לפגיעה קשה בביטחון הציבור. הערכת קיומו של חשש כאמור תעשה על-יסוד מידע מבוסס המתייחס לא רק לניסיון העבר הרחוק אלא גם לניסיון העבר הקרוב או מידע באשר להווה; והכל בהתחשב בנתוני הזמן והמקום בעת בחינת הבקשה וכלל נסיבות העניין בכל מקרה קונקרטי".

(עמ' 6 לפסה"ד, סעיף 3)

77. העותר יטען, כי במקרה הנדון, מסמך הפקת לקחי המשטרה, אשר התבסס כאמור על תחקיר מקיף ויסודי בפני מפקד מחוז הצפון - מהווה "ראיה של ממש" המבוססת, בין היתר, על "ניסיון העבר". זאת ועוד, לא ניתן להגדיר את חששו של העותר, מפני קיומו חו"ח של אירוע מסכן חיים במתחם ההר בעת התקהלות ההמונים, כחשש **"ערטילאי או רחוק"** נהפוך הוא, חששו של העותר הוא קונקרטי המתבסס על ניסיון העבר הקרוב ועולה בקנה אחד עם לקחיה של משטרת ישראל בעניין.

78. העותר יטען, כי משציינה המשטרה במסגרת דוח הפקת הלקחים, כי קיים קשר בין הקמת מתחמי האוהלים לבין "סכנה לאתר כולו", כמפורט לעיל, הרי מתקיימת חזקה, כי קיים חשש ממשי וכבד לפגיעה בציבור העומד בדרישות סעיף 4א' לפקודת המשטרה. משכך, בנסיבות העניין, עומד לפתחה של המשטרה הנטל להוכיח, כי על אף לקחיה מן העבר - חשש כזה אינו קיים.

3.ג. סבירות ומידתיות החלטת מפקד המחוז שלא ליישם את לקחי העבר ולהתיר או לא למנוע הקמת מתחם אוהלי משפחות במתחם ההר:

79. העותר יטען, כי נוכח קיומו של חשש ממשי, קונקרטי ומבוסס לפגיעה בביטחון הציבור, הרי שהחלטת מפקד המחוז, הלכה למעשה, שלא ליישם את לקחי הסיכום והוראות מפקד המחוז שקדם לו - אינה סבירה ולוקה בחוסר מידתיות.

80. **בבג"צ 4267/93 אמיתי - אזרחים למען מנהל תקין וטוהר המידות נ' יצחק רבין ראש הממשלה** (פורסם בנבו) קבע כב' ביהמ"ש הגבוה לצדק:

"סבירות היא מושג נורמטיבי, שמשמעותו היא איתור השיקולים הרלוואנטיים ואיזון ביניהם על-פי משקלם; עצם העובדה שהרשות השלטונית לקחה בחשבון את כל השיקולים הרלוואנטיים, ושיקולים אלה בלבד, אין בה כדי להבטיח את סבירותה של ההחלטה. החלטה המתחשבת בכל השיקולים הרלוואנטיים תהא בלתי סבירה, אם היא לא נתנה משקל ראוי לשיקולים השונים) 464-א(ב).

"הדיבור על "איזון" ו"משקל" מבטא את התפישה, כי לא כל השיקולים הם בעלי חשיבות זהה. קביעת האיזון על בסיס המשקל משמעותה מתן הערכה חברתית באשר לחשיבותם היחסית של

העקרונות השונים; האיזון הוא פעולה נורמטיבית, שנועדה לשקף את ערכם החברתי של ערכים ואינטרסים במכלול הערכים החברתיים (464 ז)." .

(עמ' 443 לפסה"ד)

וכן-

"שיקול-דעת המוענק לרשות ציבורית חייב להיות מופעל בהגינות, ביושר, מתוך שיקולים ענייניים בלבד ובסבירות".

(עמ' 462)

וכן –

"כל סמכות שניתנה לרשות שלטונית חייבת להיות מופעלת בהגינות ובסבירות. לכל סמכות נקבעו גבולות. איננו מכירים בשיקול-דעת "מוחלט", שאין לו גבולות וסייגים. עמד על כך השופט זוסמן, בציינו :

.. 'שיקול-דעת שניתן לרשות מינהלית - אפילו הוא מוחלט - צמוד תמיד לחובה שהרשות חייבת למלאה, היינו לתפקידי המינהל שלמענם הוסמכה הרשות לפעול לפי שיקול-דעתה; ככל שהחופש לבחור יכול להיות גדול, לעולם לא יהא בלתי מוגבל.' (ד"נ 16/61 רשם החברות נ' כרדוש [10], בעמ' 1216).

ואף אני עמדתי על כך בפרשה אחרת בצייני :

.. 'שיקול-דעת סטטוטורי יכול שיהא רחב ויכול שיהא צר, אך לעולם הוא מוגבל .

מספר האפשרויות, העומדות לפני בעל ההחלטה, יכול שיהא רב ויכול שיהא מועט, אך לעולם אינו בלתי מוגבל. בכך מבטיח הדין את חירותו של הפרט.
(עמ' 464)

81. העותר יטען, כי גם אם יצא מתוך הנחה, כי המשיב 4 שקל את מכלול השיקולים הרלוונטים, עת החליט להתיר הקמת מתחם אוהלי משפחות במתחם ההר, הרי שככל הנראה, לא נתן משקל ראוי לעצם תוכן מסמך הפקת הלקחים והוראותיו של קודמו בעניין.

82. עוד יטען העותר, כי עובדת הקמת מתחם אוהלי משפחות על מתחם ההר, חורגת ממתחם הסבירות ומנוגדת לטובת הציבור בכללותו.

בבג"צ 389/80 דפי זהב נ' רשות השידור, פ"ד לה(1) 421 קבע כבוד השופט, כתוארו דאז, ברק :

"על הרשות הציבורית להפעיל את שיקול דעתה... על פי אמות המידה המקובלות לפי עקרונות המנהל התקין... דהיינו על פי הנורמות המשפטיות החלות על הפעלתו של כל שיקול דעת מנהלי. אמות מידה אלה הן כי על הרשות המנהלית לפעול בהגינות

וביזושר. אסור לה לפעול מתוך שרירות, הפליה, משוא פנים, ניגוד עניינים, חוסר תום לב או חוסר סבירות. עליה לשקול את כל השיקולים הנוגעים לעניין ושיקולים אלה בלבד.

83. במסגרת דרישת הסבירות, על הרשות המנהלית לשקול ולאזן בין האינטרסים הרלוונטיים, תוך מתן משקל מתאים ונכון לכל אינטרס ואינטרס והימנעות משקילת שיקולים שאינם למן העניין. החלטה מנהלית תהא נגועה בחוסר סבירות, כל אימת שהאזיון שנעשה בין הגורמים הרלוונטיים להחלטה הוא כה פגום, עד כי ההחלטה איננה מצויה בדל"ת אמותיו של מתחם הסבירות.

בבג"צ 341/81 **מושב בית עובד נ' המפקח על התעבורה**, פ"ד לו(3) 349 קבע כבוד השופט ברק, כתוארו דאז, בפסקה 9 לפסק הדין:

"בקביעת גבולותיו של 'מתחם סבירות' יש להתחשב, בין השאר, בשאלה, אם הרשות הציבורית נתנה משקל ראוי לגורמים הרלוונטיים השונים שבהם עליה להתחשב. החלטתה של רשות מנהלית תיפסל בשל חוסר סבירות, אם המשקל שניתן לגורמים השונים אינו ראוי בנסיבות העניין. אכן, שקלול ואזיון זה הם מעיקרי תפקידיה של הרשות הציבורית, והביקורת על אופן ביצועם נתונה לבית המשפט [ההדגשה הוספה]."

84. בהעדר תגובת המשיבים, לא יכול היה העותר לדעת באשר לשיקולי המשיבים להתיר הקמת מתחם המשפחות באתר ההר. העותר יטען, כי השיקולים הרלוונטיים ביותר במקרה דנא הנם, בטחונו, שלומו, הגנתו ומוגנותו של ציבור המבקרים בהילולת לג' בעומר בציון הרשב"י. למרבה הצער, לא נלקחו אלו כלל בחשבון ואם נלקחו – הרי שניתן להם משקל בלתי ראוי.

4.ג. הימנעות מהפעלת הסמכות:

85. העותר יטען, כי הסמכות אשר ניתנה למשטרה כאמור לעיל, אין היא אלא חובה לשקול בכובד ראש את הצורך בהפעלתה ואת מכלול הדרכים והפעולות שיש לנקוט בעניין.

בבג"ץ 297/82 **ברגר ואח' נ' שר הפנים**, פ"ד לו (3) 29, 45-47, פסק כב' ביהמ"ש:

"...קביעת הסדרים ראשוניים בחוק, המקנים לנושא תפקיד פלוני את הכוח להפעיל סמכות בנסיבות נתונות, אינה רק בגדר הענקת כוח ושררה, אלא נגזרות ממנה משמעויות עיקריות, הלוכשות גם לכוש של הטלת חובה. כך טמונה בהענקת הסמכות, בין היתר, החובה לשקול את הצורך בהפעלתה ואת הדרכים הראויות שיש לנקוט בהקשר זה... בעל הסמכות עלול להיחשב למי שחוטא לחובתו, אם הוא מותיר את הסמכות, שהוקנתה לו, כאבן שאין לה הופכין במובן זה, שאינו נותן דעתו עליה מוטב ועד רע, בין לחיוב ובין לשלילה, ואינו שוקל כלל, אם ואימתי יפעילנה..."

86. בבג"ץ 3094/93 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל, פ"ד מז(5) 404, ציין בית המשפט הנכבד, כי סמכות הרשות הופכת לסמכות שבחובה בנסיבות בהן עולה המסקנה, כי הימנעות מהפעלת סמכות היא בלתי סבירה, במידה היורדת לשורשו של עניין. וכך ציין בית המשפט:

"יש נסיבות שבהן עולה המסקנה – גם לגבי סמכות שביקול דעת – כי הימנעות מהפעלת סמכות היא בלתי סבירה במידה היורדת לשורשו של עניין...סמכות הרשות הופכת לסמכות שבחובה כאשר הנסיבות העובדתיות הן כאלה שערכי היסוד של השיטה החוקתית והמשפטית שלנו הופכים את אי הפעלתה של הסמכות לבלתי סבירה באופן היורד לשורשו של עניין."

87. העותר יטען, כי אי הפעלת סמכותה של משטרת ישראל, כאמור בפקודת המשטרה סעיף 4א', ליתן הוראות ל"דיירי מתחם המשפחות", לפנות את המתחם ו/או שלא לעשות שימוש בו ו/או להעתיקו לאזור מרוחק ממתחם ההר וזאת נוכח קיומו של חשש ממשי וכבד לשלום הציבור – בלתי סבירה היורדת לשורשו של העניין, לבטח נוכח תוכנו של מסמך הפקת הלקחים של המשטרה.

6.ג. אי ביצוע הנחיות ואי יישום הפקת לקחים במשטרת ישראל:

88. העותר יטען, כי בחינת התנהלותה של משטרת ישראל, בשים לב שעד עתה לא הומצאה לעותר עמדתה של המשטרה כמבוקש, מטרידה – וזו בשלון המעטה - אף למעלה מבחינת העניין הקונקרטי שבעתירה זו.

89. ככל שהיה סובר העותר והוא בלבד, כי אין להתיר הקמת מתחם אוהלי משפחות במתחם ההר, המסכן את האתר כולו וככל שהיה סבור העותר והוא בלבד, כי המציאות הקיימת מהווה סכנה של ממש – אזי, הייתה עומדת בפני העותר משוכה גבוהה עוד יותר והיא – לשכנע את ביהמ"ש הנכבד בעצם קיומו של החשש לסיכון בנפש. אלא, שלא כך הם פני הדברים בעניין הנדון. המקרה שבפנינו "פשוט" ו"מורכב" כאחד. "פשוט" – מפני שהעותר מתבסס על לקחיה הכתובים של משטרת ישראל, המהווה גורם מקצועי וראשון במעלה בהערכת מצבי סיכון לציבור. כול שמבקש העותר הוא – ליישם לקחים אלו הלכה למעשה. "מורכב" – נוכח העובדה, כי על אף "פשוטותו" של המקרה ועל אף הלקחים הכתובים והידועים – אין הם מיושמים ומשטרת ישראל שמה את לקחיה שלה ללעג ולקלס. מורכבותו של העניין באה לידי ביטוי אף בתוצאה העלולה לנבוע מהתנהלות המשטרה – פגיעה בחיי אדם.

90. העותר יפנה את כב' ביהמ"ש, לדבריו הברורים של מפקד המחוז, במסגרת הפקת הלקחים המצורפת לעתירה זו וכמפורט לעיל:

"התחקיר הינו מסמך משפטי אם יהיה אסון ייבדקו כלל התחקירים

והפרוטוקולים.

כל הפקת לקחים תיושם בשנה הבאה."

בכאב רב ובדאגה אמתית יטען העותר, ביחס לדברי מפקד המחוז ואל מול מציאות הדברים בשטח – "לקחים לחוד ומעשים לחוד".

91. ועדת החקירה הממלכתית לבירור ההתנגשויות בין כוחות הביטחון לבין אזרחים ישראלים באוקטובר 2000, בראשות כב' השי' אור (להלן "וועדת אור") דנה בין היתר, באי קיומם של הנחיות ו/או הוראות במסגרת משטרת ישראל ובמצב של התעלמות גמורה מאלו. בדו"ח הוועדה המסכם, ב"שער 6" סעיף 26 קבעה הוועדה:

"עוד התברר, כי אין במשטרה תרבות מושרשת דיה של קיום נהלים ופקודות מחייבים. במהלך עבודת הוועדה התברר כי קיימים במשטרה פקודות ונהלים המספקים פתרונות למצבים שהתעוררו במהלך האירועים. פקודות אלה מגבשות ידע ארגוני, שנצבר במשטרה לאורך השנים, ועבודת מטה של גורמים מקצועיים, אשר השקיעו חשיבה בגיבוש הפתרונות לבעיות שונות העשויות להתעורר. כיום, לא-פעם לא בוצעו הנחיות ופקודות אלה, והדבר פגע פגיעה משמעותית בהיערכות המשטרה ובתפקודה במהלך האירועים. מובן, כי הנחיות ופקודות כתובות אינן צריכות למנוע גמישות והתאמה של דפוסי פעולה למצבים משתנים. ואולם, ניכר היה במקרים רבים כי אין מדובר בסטייה מודעת מן הדפוס שגובש בהנחיות, על רקע נסיבות אלה או אחרות, אלא בהתעלמות גמורה ממנו".

92. העותרים לא מצאו מילים מתאימות יותר והולמות יותר מלתאר את המצב הקיים, כפי שאלו הובעו במסגרת דוח וועדת אור, ב"שער 6" סעיף 29 וכדלקמן:

"בהקשר קרוב, מתברר גם, כי במשטרה אין תרבות מושרשת דיה של יישום לקחים שהיא עצמה הפיקה מאירועים. לא-פעם מקיימת המשטרה תהליך של הפקת לקחים, בלא שאלה מיושמים בפועל. התוצאה היא, שביום פקודה חוזרת המשטרה על טעויות שנעשו באירועים קודמים, חרף הלקחים שנועדו לתיקון נקודות התורפה"....

7.ג. אחריות וסמכות המשיבים 7-9:

93. דו"ח מבקר המדינה בעניין "קבר הרשב"י המירון" משנת 2008 ציין, בין יתר הדברים, את אחריותן של המשיבות 7-8, בכל הקשור להקמתם של מבנים יבילים/אוהלים/מכולות במתחם הרשב"י וכדלקמן:

מבנים יבילים

"בריקת משרד מבקר המדינה במתחם רשב"י העלחה, כי סמוך לל"ג בעומר מוקמים מסביב למתחם אוהלים, ומוצבים שם מבנים יבילים [1] ומכולות לשימוש המבקרים בעת ההילולה (ראו תצלום 4). יש מבנים יבילים דליקים, וסכנת השרפה גדולה משום שבחלק מהמבנים או בסמוך להם עוסקים המבקרים בבישול. עוד נמצא שהרווחים בין המבנים היבילים אינם גדולים דיים לצורך גישה של שירותי הצלה בשעת חירום.

בעליהם של חלק מהמבנים היבילים והמכולות חיברו אותם לתשתית המים במקום, והוציאו מתוכם צינורות להזרמת מי ביוב לשטחים פתוחים, דבר העלול לגרום לזיהומים, לריחות רעים, להתפרצות מחלות ואף לפגיעה במי התהום. חלק מבעלי המבנים היבילים חיברו אותם גם לתשתית החשמל או שהפעילו גנראטורים המרעישים ומוזהמים את האוויר. החיבורים למערכות המים והחשמל נעשו ללא היתר, ללא תשלום וללא פיקוח, וגרמו לבזבז ולהוצאות יתר לקופה

הציבורית. יצוין שכשבוועיים לאחר ל"ג בעומר עדיין נראו עשרות מבנים יבילים באזור מתחם רשב"י.

לדעת משרד מבקר המדינה, על המועצה האזורית עם הגורמים הנוגעים בדבר להסדיר לקראת ל"ג בעומר התשס"ט את הצבת המבנים היבילים כך שלכל מבנה תוקצה משכצת שטח שבה ניתן יהיה להתחבר לתשתיות הנחוצות לשהייה במקום, בדומה למקובל בשטחי קמפינג המיועדים לנופש. השהייה במקום תהיה בתשלום ובאופן שוויוני לכל המבקרים המעוניינים בכך, ותתאפשר בתנאי שיישמרו תנאי תברואה נאותים. אם לא תימצא דרך להסדיר את השהייה במקום, מן הראוי למנוע הצבת מבנים יבילים באזור מתחם רשב"י."

94. משרד מבקר המדינה, אף ראה מקום במסגרת הדו"ח, להתייחס באופן ספציפי לאותו "מתחם משפחות" ולפתרון הרצוי והנכון במקרה זה. יובהר, כי משרד מבקר המדינה אף המליץ, כי כול עוד לא ימצא פתרון "להסדיר את השהייה במקום" הרי שיש "למנוע הצבת מבנים יבילים באזור מתחם רשב"י" וכדלקמן:

"לדעת משרד מבקר המדינה, על המועצה האזורית עם הגורמים הנוגעים בדבר להסדיר לקראת ל"ג בעומר התשס"ט את הצבת המבנים היבילים כך שלכל מבנה תוקצה משכצת שטח שבה ניתן יהיה להתחבר לתשתיות הנחוצות לשהייה במקום, בדומה למקובל בשטחי קמפינג המיועדים לנופש. השהייה במקום תהיה בתשלום ובאופן שוויוני לכל המבקרים המעוניינים בכך, ותתאפשר בתנאי שיישמרו תנאי תברואה נאותים. אם לא תימצא דרך להסדיר את השהייה במקום, מן הראוי למנוע הצבת מבנים יבילים באזור מתחם רשב"י."

95. באשר לאחריותה של המשיבה 7, בכל הנעשה במתחם הרשב"י, ציין משרד המבקר כדלקמן:

"המועצה האזורית אחראית לנעשה במתחם רשב"י, הנמצא בתחום שיפוטה. צו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), בתשנ"ה-1995, קובע כי מקום שבו נערכים אירועי תרבות תחת כיפת השמים טעון רישיון עסק. המועצה האזורית הוציאה סמוך למועד האירוע צו הפסקה מינהלי לגורמים הפועלים במתחם משום שאירוע ל"ג בעומר מתנהל ללא רישיון. הצו אמור למנוע הגעה של מבקרים למקום, אשר על פי חוות דעת של גורמי ההצלה אינו מתאים להכיל את כמות האנשים הצפויה להגיע אליו. הצו ניתן למרות הידיעה שיש קושי רב לאכוף אותו, היות שצפוי שהמבקרים יבואו למתחם רשב"י גם אם תיאסר אליו הכניסה."

משרד מבקר המדינה מעיר כי על המועצה האזורית ועל יתר הגורמים האחראים לפעילות במתחם רשב"י לדאוג שהמתחם והאזור כולו יהיו ערוכים מבעוד מועד לקיומם של אירועים שבהם משתתפים מבקרים רבים. יש לאפשר לציבור המאמינים החפצים בכך להגיע למקום כדי להשתטח על קברו של רשב"י, ולדאוג לתנאי תברואה, בטיחות, ביטחון ותחבורה נאותים."

"משרד מבקר המדינה, מעיר למועצה האזורית, לוועדות לתכנון ובנייה ולגורמי האכיפה, כי הואיל ובאתר מבקרים כמיליון וחצי איש מידי שנה ובשים לב למאות האלפים, השוהים בו.... היעדר פיקוח ומידע על יציבות המבנים עלול לגרום לסיכוני בטיחות עד כדי סיכון חיים."

96. העותר לא יחזור על דבריו באשר ל"הימנעות מהפעלת סמכות" המיוחסים למשטרת ישראל ואשר יפים אף למשיבות 7-8 ולעומד בראשן, אשר נמנעים מלהפעיל הסמכויות המוקנות להם על פי דין, באופן בלתי סביר וככזה המסכן חיי אדם.

ד. לסיכום:

97. לסיכום העתירה, יפים דבריו של כב' חה"כ הרב מקלב, כפי שפורסמו בעיתון המבשר המצורף לעתירה זו, שנאמרו על ידו בכינוסה של ועדת המשנה של ועדת הפנים של הכנסת, בישיבה המיוחדת, שנערכה בכנסת ימים ספורים טרם לג' בעומר שנה זו, בקשר להיערכות הגורמים השונים להילולת לג' בעומר במירון:

"מובא בגמרא, ש"כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק". זה משפט שתמיד אומרים סביב אירועי לג' בעומר. אבל אני מקווה, שכלל לא נגיע ל"שעת הדחק" ולכן יש להביא למלוא ההיערכות מראש".

98. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד, לקבל את העתירה, ליתן **צו על תנאי** המורה למשיבים להתייצב וליתן טעם כמבוקש ברישא העתירה ולאחר שמיעת תשובת המשיבים, לעשות **צו מוחלט** כמבוקש ולחייב את המשיבים, יחד ולחוד, בהוצאות משפט העותרת בגין הגשת עתירה זו, לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

עמית בן צבי, עו"ד
ב"כ העותר

תאריך: 16 למאי 2015.